

blom.
slufdy
smarve
sällsk.

Svenska Schäferhundklubbens Tidskrift

1929

Utgiven av Svenska Schäferhundklubben.
Associerad med Svenska Kennelklubben.

Häfte 1

Av största betydelse för hundens utveckling och kondition
är vitamin-kalk-fosfor-preparatet

VITAKALK

från Chemische Fabrik Marienfelde, Berlin-Marienfelde.

VITAKALK befordrar utvecklingen av ben och muskler och bör därför givas alla unga hundar ända från den tidpunkt dessa tagas från modern.

VITAKALK skyddar mot och botar rachitis.
VITAKALK höjer motståndskraften mot infektionssjukdomar samt underlättar bevisligen i hög grad tillfrisknandet vid sådana.

VITAKALK ökar matlusten, speciellt hos sjuka djur.
VITAKALK ökar regelbundet givet dräktiga och digivande djur, höjer mjölkens kalk- och vitaminhalt, varigenom valparnas växt befordras.

VITAKALK gör pälsen fast och glänsande samt håller djuret i kondition.

VITAKALK ersätter helt bruket av annan mineralnäring, tran, fosfor etc. och blir, i betraktande av dess mångsidiga verkningar, en mycket billig fodertillsättning. För en vuxen hund av stor ras är ca 12 gram pr dag tillräckligt. Är bekant emedan det kan iblandas till slags föda. Obs! Får ej kokas!

VITAKALK rekommenderas av de vetenskapliga rådgivarna för sammanfattningen av tyska kennelklubbarna. (D. K. H.)

Chefveterinären vid Berlins Zool. Trädgård, Med. Dr. Arendsee, skriver i "Tierärztlichen Rundschau" nr 33 årg. 1927 en artikel om sina erfarenheter av Vitakalk, varur hämtas följande:

"Efter tre års bruk av Vitakalk, praktiskt taget till alla däggdjur, har jag funnit att detta helt ersätter bruket av lecertran, som vi f. ö. i det närmaste upphört med. Vitakalk tillför djuren lätt upptagbar kalk och fosforerna samt likaledes nödvändiga vitaminer. Resultatet har blivit ett fullständigt utrotande af rachitis, djuren äro motståndskraftigare mot infektionssjukdomar och dödsprocenten bland de i djurgården födda ungarna har, tidigare mycket betydande, nu gått ned till en bagatell."

Ordföranden i "Verein für Deutsche Schäferhundes, Rittmeister V. Stephanitz:

"Vi ha nu vid vår kennel haft mycket goda erfarenheter beträffande Vitakalk. Resultatet av detta preparat blir hundar med kraftig benbyggnad, starka tänder, och utom vackerhet med förtäfflig hårbeklädnad."

Beige cirkulär m. m. som erhållas gratis och frako.

VITAKALK kan erhållas i Sverige genom
ARTHUR BODIN
OSTERMALMSGATAN 28, STOCKHOLM. Tel. 71261.
Originalförpackning å 1 kg. kr. 4.50 + frakt. Till landsorten mot efterkrav eller postförskott.

SVENSKA SCHÄFERHUNDKLUBBENS TIDSKRIFT

1929

—
SJÄTTE ARGÅNGEN

STOCKHOLM 1929
P. A. OLSSON'S BOKTRYCKERI

SVENSKA SCHÄFERHUNDKLUBBENS TIDSKRIFT

Arg. 6

Januari 1929

Nr 1

Det nya året.

Det första numret av Schäferhundklubbens tidskrift för år 1929 tillställs härmed medlemmarna. Under det gångna året har styrelsen på grund av finansiella svårigheter icke kunnat utge mera än två nummer av tidskriften, men den lysar förhoppning om att under år 1929 kunna utge minst 4 nummer. Den kommer givetvis också att försöka att få tidskriftens innehåll så instruktivt och omväxlande som möjligt. Tidskriften bör bli en regelbunden och betydande faktor i klubbens arbete, och medlemmarna böra kunna räkna med att få tidskriften sig tillsend med något så när regelbundna mellanrum. Företrädesvis borde följande tider anses vara lämpliga: ett nummer vid början av arbetsåret, ett nummer vid slutet av vårsäsongen, ett nummer efter höstutställningen samt ett nummer mot slutet av arbetsåret. Om finanserna så medgiva, kommer tidskriften att utkomma enligt detta program.

Vad nu finanserna beträffar, så kan man hoppas på, att dessa under året 1929 komma att bli relativt goda, lysande kunna de jake bli med en årsavgift på endast kr. 5.—. Huruvida och i vilken utsträckning de komma att tillåta amortering av gamla skulder är en fråga, som f. n. icke kan besvaras. Styrelsen ser som sin främsta ekonomiska uppgift, att samtidigt som klubbens nuvarande intressen tillgodoses, söka bli kvitt gamla efterräkningar, vilkas existens givetvis skadar klubbens anseende utåt.

Den fråga som i första hand kommer att upptaga styrelsens tid och intresse blir avelsrådet och därmed sammanhängande frågor, såsom uttagande av avelsdjur, upprättande av avelsregister etc. Hela klubbens arbete står ju i avelns tecken, och arbetet för denna måste därför bli det förhärskande. Utställning kommer att hållas, om endast en eller flera har ännu jake blivit avgjort. Givetvis har heller inte frågan angående utställningsdomare varit behandlad.

En sak, som styrelsen kommer att upptaga till närmare behandling under en nära framtid, är frågan angående lokala under-

4

avdelningar. Det är ju tänkbart, att man bäst skulle kunna befördra arbetet på schäferhundrasens utveckling över hela landet genom att på orter, där man kan antaga att intresse för saken finns eller kan uppstå, upprätta sådana underavdelningar. En underavdelning finns redan, nämligen i Södertälje. Styrelsen kommer i samband härmed också att så vitt möjligt understödja och hjälpa sådana underavdelningar i deras arbete.

Mycket annat står på programmet, tävlingar, utbildning etc., men allt kommer i sinom tid, och i varje fall som hittills: utan avvikelser från kända principer.

Då nu ett nytt år påbörjats, får styrelsen uttrycka förhoppningen om, att detta i alla avseenden blir framgångsbringande för klubben, samt att dess medlemmar genom ett aktivt och intresserat arbete stödja styrelsen i dess strävanden.

För det förtroende klubben visat styrelsen under det förlutna arbetsåret framför styrelsen sitt tack, och den begagnar tillfället att tillägga alla medlemmar av klubben ett gott och lyckosamt nytt år.

Välkomna till det nya arbetsåret!

Styrelsen.

Prisdomareberättelse

från tävlingen i Västerås den 18 november 1928.

Lördagen den 17 november avreste från Stockholm med tåg en mindre kontingent hundgubbar, närmare bestämt herrar Bodin, Hellgren, Nord, Hallin, Skaar och undertecknad, för att delta i Svenska Schäferhundklubbens tävlingar i Västerås på följande söndag. Det var inte utan, att den lilla truppen schäferhundar väckte en viss uppmärksamhet nere vid Centralstationen, man undrade nog lite var, vad det var för fråga om, och vart det skulle bära av. Vål påstigna på tåget, där det förövrigt var mycket ont om plats, konstaterades med glädje hur utomordentligt fint hundarna skötte sig. Det var dock fem stycken kraftiga schäffrar, var och en styva i korken när det gällor, som nu lågo bredvid varandra tysta och stilla med spejande blickar och lyssnande, röriga öron. Det hade nog inte varit så förfärligt trevligt, om någon av dem hade funnit anledning att ruska om den andra. Disciplinen på hundarna var beundransvärd och länder deras skickliga förare till all heder.

Vi voro snart i Västerås, ty tiden går alltid fort, när man pratar »hund». Regnade lätt gjorde det vid avfärden, men väl fram-

5

komna till Västerås stod regnet som spö i backen. Det både alltså inte något gott för morgondagen vad vädret beträffar, men vad gör väl det, glädjen att få vara med sina hundar ute i skog och mark är stor nog att trots både väder och vind.

Huvudkvarteret förlades till hotellet Fenix, där vi mottogs på bästa sätt, vilket inte bör vara ur vägen av våra medlemmar av en manhang i den händelse att några gäster västärar. Gott bord, bra eller annan anledning kommer att gästa Västerås. Gott bord, bra eller annan anledning kommer att gästa Västerås. Gott bord, bra eller annan anledning kommer att gästa Västerås. Gott bord, bra eller annan anledning kommer att gästa Västerås.

Samlingen skedde i den tidiga morgonstunden, redan kl. 7 på morgonen, och en god timma före denna tid började det röra på sig i kasern. Var och en ville vara ute i tid och komma väl förberedd till den förestående meetingen.

I god tid kom också fru D. Torén i egen bil från Stockholm direkt ned till tävlingen, medförande förton Harras även herr Brandt med Tjappo. Det var käckt gjort, fru Torén, med tanke på att det låg en ansträngande dag framför. Överraskningar från det hållet höra ju inte till ovanligheterna.

På tävlingsplatsen anslöt sig även bankdirektör Lingmark, vår högt uppskattade och intresserade medlem i Västerås. Han skulle jämte direktör Skaar och undertecknad tjänstgöra som domare.

Tävlingen var förlagd till Kullen, en utomordentligt lämplig tävlingsplats med möjligheter att ordna både långa och öppna spår runt omkring och med ett utmärkt högkvarter, Godtemplarnas hemtrevliga paviljong, som var skön att ha av flera anledningar. Aldrig hade jag trott att man kan ha så trevligt på en godtemplarsalng. Men så stod ju också fru Mårtensson för rusttemplarsalng. Men så stod ju också fru Mårtensson för rusttemplarsalng. Men så stod ju också fru Mårtensson för rusttemplarsalng.

Aldrig hade jag trott att man kan ha så trevligt på en godtemplarsalng. Men så stod ju också fru Mårtensson för rusttemplarsalng. Men så stod ju också fru Mårtensson för rusttemplarsalng. Men så stod ju också fru Mårtensson för rusttemplarsalng.

Trots det dåliga vädret gingo tävlingarna raskt undan. Men det var elva hundar, som skulle klaras av, och märket hade redan inbrutit innan allt var över. Det var en trevlig och väl arrangerad tävling med källa, förare och goda hundar.

I sammandragen form följer en liten orientering över tävlingens gång med avseende på resultaten, som kanske kan vara av intresse för dem, som ej voro närvarande vid tävlingen. Vad deltagarna beträffa så frugo de ju sin andliga spis i form av en kritik, jag höll efter avslutningsmiddagen på Stadshotellet i Västerås.

Tabla över resultat vid Svenska Schäferhund-

Table with columns: Hundens, Namn, Ägare, Förelare. Rows include Segrar-klass, Öppen klass, Ungdomsklass, and Troja.

Ungdomsklass:

Troja, två gången och på pannan känns Nylas fötling igen. Ägare och förelare herr Dahlberg. Västerås. Troja började i stor stil med att göra ett lugnt och bra spår, därmed hävdande sin moders goda rykte...

Öppen klass:

Björn, också en fötling till Nyla, 18 månader gammal, förd av sin ägare landshövkar O. Gråberg. Västerås. Björn gjorde ett gott totalresultat och lovade bra för framtiden under sin intresserade förelares ledning.

klubbens tävling i Västerås den 18 november 1928.

Table with columns: Appellmoment, Manarbete, and various sub-categories like Lufträtt, Innehåll, etc. Includes a grid of scores and a total sum.

och likaså manarbetet. Vid slagfästet inträffade en liten lustig poäng, i det att Björn på ett avslutat sätt tog ifrån figuranten spöret när denna stod stilla...

Segrar-klass:

Tell, ägare källarmästare Hedström, förelare herr A. Hellgren. Om Tell är inte mycket att säga. Det är ju en hund, som ju kan allting bara han vill...

513 poäng, 1:a pris och hederspris.

Jerris, ägare och förelare herr A. Bodin, Stockholm, missade i frispår och sakövning samt återkallelse, gjorde eljest ett gott arbete. Det är en sann fröjd att se Jerris fritt vid sidan, hur uppmärksam han följer förelarens minsta rörelse.

480 poäng.

Greit, ägare och förelare herr A. Hellgren, Stockholm, är en prima hund med skicklig förelare. Greit missade endast i frispår och bevakning, sakstöv-

ning utmärkt, följer bra i linförlighet och fritt vid sidan, men sätter ej genast. Greit's starkaste sida är manarbete. Han kommer skickligt ut på långt, bara han får tillräcklig rutin.

318 poäng.

Jack, förelare och ägare herr A. Nord, en ovanligt trevlig hund, skicklig och väl dresserad. Jack gjorde ett vackert spårarbete med nöjden den anmärkning, att han rusar efter påsläppet. Sakövning var synnerligen vackert, snabb, systematisk, väl utövande vad uppgiften gällde, fritt vid sidan utmärkt, likaså hopp övertaligt. Bevakningen otillräcklig, visar inget intresse för föremålet, endast lika mot person.

589 poäng, 2:a pris och hederspris.

Leib, ägare och förelare herr A. Hallin, Stockholm, kom otränad till tävlingen, varför resultatet säkerligen blivit anordnande i motsatt fall. Herr Hallin gjorde ett omsorgsfullt påsläpp på spåret, men detta till trots missade Leib, d. v. s. han gick ut men vände efter ca 150 m. Vid förnyat försök Leib, d. v. s. han gick ut men vände efter ca 150 m. Vid förnyat försök Leib, d. v. s. han gick ut men vände efter ca 150 m. Vid förnyat försök Leib, d. v. s. han gick ut men vände efter ca 150 m.

Harras, ägare och förelare fru D. Thoren, Stockholm. Den långa bilresan från Stockholm i den arfa morgostunden tycktes inte nämnvärt inverkat på Harras kondition. Harras lugnar i med friska tag och gjorde ett gott energiskt spårarbete trots det slarviga påsläppet. Raskt återlopp och bra avlämnande. I sakövningen mistofäst Harras tog igen uppgiften och sökte avlämnande. I sakövningen mistofäst Harras tog igen uppgiften och sökte avlämnande.

319 poäng.

Morgan, ägare och förelare herr Arvid Hjertqvist, Norrköping. Morgan började med att efter första påsläppet på spåret endast gå ut cirka 100 m. där han vände vid ett brett vattenytligt dike. Efter andra påsläppet gick han mycket bra, sakta och målmedvetet ända fram till den plats där apparaten mer hedrande för Morgan var, att han inte det ringaste brydde sig om en person, som kom promenerande över spåret ca 10 m. framför honom. Det var bra gjort, synnerligt som Morgan sedermera i manarbetet den. Det var bra gjort, synnerligt som Morgan sedermera i manarbetet den. Det var bra gjort, synnerligt som Morgan sedermera i manarbetet den.

ljuddö och stilla låg han med ena tassens över föremålet, vaksam och med en blisk som sprutade eld. När frestaren blev för närgången, norrade han sakta men bestämt. Genom att något drags upp överläppen visade han sitt farliga vapen, de skarpa vita tänderna, men lika stilla låg han fortfarande. Då bevakning av föremålet utföras på detta sätt, kan man ha stor nytta av sin hund i praktiken. I motsatt fall är bevakningen meningslös, förelarens sin hund i praktiken. I motsatt fall är bevakningen meningslös, förelarens sin hund i praktiken.

587 poäng.

Tjappo, förelare och ägare herr G. Brandt, Stockholm, utförde dagens mest glansfulla spårarbete. Tjappo gick lugnt och målmedvetet. Bra återlopp och glansfulla spårarbete. Tjappo gick lugnt och målmedvetet. Bra återlopp och glansfulla spårarbete. Tjappo gick lugnt och målmedvetet. Bra återlopp och glansfulla spårarbete.

503 poäng, 1:a pris och hederspris.

Som figurant under tävlingen tjänstgjorde polisman Mårtensson från Norrköping på ett synnerligen förtjänstfullt och målmedvetet sätt. Det fordras stort intresse och framförallt stora fysiska kroppskrafter att gå figurant för elva hundar i sträck utan avbrott. Som spårägare gnodde över de nyplöjda åkrarna med beröm. Stolt förtäljde den som, jämte en annan liten piggs Västerås-pojke. Stolt förtäljde den som, jämte en annan liten piggs Västerås-pojke. Stolt förtäljde den som, jämte en annan liten piggs Västerås-pojke.

Stockholm i nov. 1928.

Oscar Björkholm.

F. S. S. S. H. och Vi.

I alla frågor rörande kennelväsendet i vårt land intar Svenska Kennelklubben den centrala och ledande ställningen. I organisatoriskt avseende bildas med S. K. K. associerade klubbar och föreningar underavdelningar av denna centrala organisation. Alltsedan Svenska Schäferhundklubben bildades, har denna i egenskap av avelsklubb varit direkt associerad med S. K. K. och lojalt uppfyllt de förpliktelser, vilka på grund härav ålegat klubben.

Under det glänska arbetsåret har Schäferhundklubben genom sin styrelseledamot Professor Gerhard Forssell varit representerad i Kennelklubbens styrelse. Tack vare sin auktoritet och stora erfarenhet i kynologiska frågor har Professor Forssell under denna tid på ett synnerligen förtjänstfullt sätt hävdat Schäferhundklubbens intressen vid behandlingen av denna berörande aktuella frågor. Tyvärr var Professor Forssell förhindrad mottaga återval i S. K. K.'s styrelse vid årssammanträdet den 12. sistlidna december. Valkommittén hade emellertid enhälligt föreslagit Schäferhundklubbens nuvarande ordförande direktör E. Skaar till inval som styrelsesuppleant i S. K. K.'s styrelse. Till allmän förvåning restes från representanter för Föreningen Svenska Skyddss- och Sjukvårdslag sådant motstånd mot detta val, att valkommitténs förslag icke vann bifall. Episoden var så mycket mera anmärkningsvärd, som den förmåste motståndaren till Schäferhundklubbens representation i S. K. K.'s styrelse visade sig vara en person, som tidigare gällt för att vara varit schäferhundtränare och ledamot i föregående styrelsen för Schäferhundklubben, nämligen Polisman Bergström. Då det självfallet måste anses vara av mycket stor betydelse för Schäferhundklubben att äga en representant i S. K. K.'s styrelse, kan en dylik aktion från vissa ledande personer inom F. S. S. S. H. icke upfattas annat än som en allvarlig strävan att motarbeta Schäferhundklubbens intressen. Detta förhållande är så mycket mer att beklagas som styrelsen för Schäferhundklubben under det gångna året vid olika tillfällen gjort framställning till styrelsen för F. S. S. S. H. om samarbete för ordnandet av för dessa båda organisationer gemensamma intressen. Hittills förda underhandlingar i detta avseende syntes också haft utsikter att leda till önskat resultat.

Vad beträffar det berättigade kravet på att Schäferhundklubben med omkring 300 medlemmar är representerad i S. K. K.'s styrelse må i detta sammanhang framhållas, att Dobermannpineherklubben med omkr. 60 medlemmar har en representant, Rotweilerklubben en representant, och F. S. S. S. H. med omkr. 140 medlemmar har icke mindre än fyra representanter i S. K. K.'s styrelse.

11

Om man att söka anledningen till den ovan relaterade animositeten från F. S. S. S. H.'s sida gentemot Schäferhundklubben, är denna utan tvivel att finna i formuleringen av Schäferhundklubbens nya stadgar rörande tävlingar och utbildningskurser för klubbens medlemmar. Dessa stadgar äro numera oförändrade stadfästa av S. K. K.'s styrelse och hava, enligt tidigare beslut inom Schäferhundklubben, därmed omedelbart trätt i kraft. Vid behandlingen av nämnda stadgar inom S. K. K.'s styrelse restes ett starkt motstånd från representanterna i styrelsen från F. S. S. S. H. Schäferhundklubbens rätt att anordna tävlingar och utbildningskurser för sina medlemmar under motivering, att detta skulle så väsentligt menligt inverka på föreningens verksamhet, att dess framtida existens rent av äventyrades. Sett mot bakgrunden av dessa uttalade farhågor, kan ju förstås, att motarbetet blir i andra hundklubben i viss mån förklarligt. Men åtgärden blir i andra hundklubben i viss mån oförståelig. Sett mot bakgrunden av detta tidigare gjord skriftlig framställning till S. K. K.'s styrelse att denna måtte genom samarbete mellan dessa båda organisationer. Att representanter från F. S. S. S. H. styrelse ställa sig i öppen opposition mot Schäferhundklubbens intressen kan knappast vara annat än underlätta det av samma representanter förordade samarbetet. Ovannämnda farhågor för föreningens existens torde väl också vara betydligt överdrivna med hänsyn såväl till Schäferhundklubben under de senare åren anordnad utbildningskurser för sina medlemmar, som det stora antal olika raser F. S. S. S. H. har att företräda, och vars verksamhetsområde således är synnerligen omfattande.

Att Schäferhundklubben under det stundande arbetsåret kommer att söka representant i S. K. K.'s styrelse och icke minst det sätt, på vilket denna situation uppstått, måste ur Schäferhundklubbens synpunkt på det livligaste beklagas. Med den livliga intressen och det stora intresse för Schäferhundklubben, som under det gångna året varit tillfinnandes, torde det stundande styrelsemötet att hoppas, att därest klubben vid det stundande styrelsevalet vid årssammanträdet i januari 1929 erhåller en styrelse, som är berädd av en fast vilja att främja klubbens intressen och allmänna utveckling samt målnedvetet arbetar på att nå detta mål, det skall bli en Schäferhundklubben förmodat att gå en lycklig framtid till mötes trots de svårigheter av olika slag, den har att kämpa emot.

Skärpa.

Ledaren av den tyska polshundstalten i Grünheide, Dr Hansmann, har i PHV:s tidskrift gjort några anteckningar med anledning av prövningsordningen för tjänstehundar. Våra läsare äro säkert intresserade att erfarä en så framstående »hundmans» uppfattning i en sak som denna, varför artikeln återgives, dock i förkortad form.

»Skärpa är något helt annat än ilska och kan egentligen bäst betecknas som *frimodighet*. Under inga omständigheter är skärpa detsamma som lust att anfälla och bita. Vad som i så och öchörd hög grad försvårar uppfostran och utbildning av polshundar är just denna skenbara motsägelse.

En polshund skall vara så lugn och godmodig, att ett barn utan risk kan taga i eller klappa honom. Han skall vara så oberörd eller överlägsen, att han icke låter reta sig till onödigt angrepp av en folkmassas skrål och skrän eller druckna personers mer eller mindre obehärskade betesende gentemot föraren. Å andra sidan skall han, då det gäller allvar, på kommando eller, om föraren blir utsatt för angrepp, på eget initiativ gå till anfall och försvara föraren till sista blodsdroppen.

Är då detta verkligen möjligt? Ja, bland våra skyddshundraser finnes lyckligtvis ännu tillräckligt antal sådana hundar. Det gäller endast att få tag i just dem, som hava de rätta anlagen för polistjänst och avel. Ett visst resultat kan ju alltid nås med de flesta hundar, men en fullgod skyddshund, därest dessa medfödda kan icke skapa en fullgod skyddshund, därest dessa medfödda anlag i fråga om skärpa, klokhet och karaktärsfasthet icke förefinnas. Det är härvid dock av avgörande betydelse, att dessa anlag icke i ungdomen blivit förkävda genom försummad uppfostran eller för hård behandling.

Många utbildningsresultat kunna vi knappast förklara. Jag tänker då särskilt på hundens ofta sagolika anpassningsförmåga efter tjänstens krav, hans nästan mänskliga förståelse och iakttagelseförmåga, hans misstänksamma ingripande även utan kommando, då föraren utsättes för verklig fara o. s. v. Förklaringen att hunden »kommer i bäg» är icke tillfyllest. Mycket står i alla fall kvar, som vi endast kunna konstatera som ett djurpsykologiskt faktum. Den typiska skyddshunden är icke ett vanligt husdjur utan den mänskligaste av alla fyrfotingar i vår herres hage. De individuella olikheterna träda tydligt i dagen och ställa de största krav på utbildnings- och anpassningsförmåga vid val av medel.

Hundens skärpa eller frimodighet, d. v. s. kämplighet såsom skyddshund, är i hög grad beroende av själsförmögenheternas utveckling: av ögat, som ser allt som rör sig på ett ovanligt och alltså misstänkt sätt, av örat, som hör även det svagaste ljud, av näsan, som vädrar allt som är nytt och okänt och därför kräver uppmärksamhet. En hund med skarpa sinnen lär snart genom

»Den farliga skältern»

sina erfarenheter att intet kan hända honom, utan att han märker det på förhand. Han blir självmotviken och ofärlig och värjer sig endast vid verkligt behov. Med andra ord, han är *skarp*, men icke lömsk eller lösket.

Öfördärvad naturlig skärpa (d. v. s. skarpa sinnen) är för den sanna hundvännaren en alltid lika glädjande iakttagelse. I sammanhang härmed vill jag nämna en sak, som ofta bereder våra uppfostrare av brukshundar mycket besvär, nämligen *skottfastheten*.

SCHÄFERVISAN.

Att sjungas som bordsvisa vid Svenska Schäferhundklubbens samkväm.

Jag vill sjunga om min vän och om min tappra vapenbror,
Som har varit min kamrat i alla väder;
Som har läst ut mitt öga, och som lystrat till mitt bud.
Han är fager i sin stolta vargaskrud.

Ja, hans anor gå tillbaka ända in i hedenhöns;
Han har ulv och varg till ättelvar och moder.
Där som norrskenlågans brinner över stestens vita snö,
Lade sig hans store stamfar ned att dö.

Och den ätting, som är kommen utav så förnämlig stam,
Har väl makt att tillåta både köld och hunger.
När du ser och skådar in uti hans mörka ögonpar,
Är det vildmarksfamnor du framför dig har.

Och han huggar och han biter och han sliter och han drar.
När han blott får se en skymt utav din övån.
När dig själv han plötsligt skådar, då blir mild hans ögas glans.
Och han viftar med sin stolta sabelsvans.

Och han vaktar hyddan din, så att du kan i trygghet bo.
Han är väken, när du sover på ditt öra.
Han, han sover ej, hans öga och hans öra är på spänn.
Och en främlings steg han känner strax igen.

När som krigets alla åskor braka lös till blodig dans.
Går han lugn i regn av kulor och granater.
Och han söker upp den fallne, både menig och major,
Ty då är han allas vän och allas brot.

Må vi höja då vårt glas för denna kända, glada fyr,
Han som går för dig igenom eld och vatten.
Och till vardags är en muntergök, en tok som ingen ann.
Må han så'n förbli, ja, länge leve han!

Ord och musik frött efter Evert Taube.
Originalet till sålu hos Elkan & Schildknecht, Stockholm.

SÅNG

PIANO

Jag vill sjunga om min vän och om min
tappra vapenbror som har varit min kamrat i alla väder.
Som har läst ut mitt öga och som lystrat till mitt bud.
Han är fager i sin stolta vargaskrud.

Lapp-se va-po-bror som har va-rit min kamrat i al-la

ve-der som har læst ut-i mitt ö-ga och har

lyst nat-te vitt bud Han är fa-ger i sin öst-ka vas-ga-skru-d

Om avelsbedömning.

Utdrag ur tal hållet inom S. V. Brandenborg av Carl Conrad, Friedrichshagen.

Det är alltid en otacksam uppgift att taga upp detta tema, ty det veta vi ju alla, att resultatet vid våra utställningar har blivit så växlande, att en hund, som blivit bedömd med 1:a pris, sedan icke ens kan bli korad till avelshund, eller att en hund, som i dag fått 1:a pris, i morgon kan få blott ett härbetänksam. Det beror kanske på en väl för personlig bedömningsform utan tillräckligt hänsynstagande till raskännetecken. Icke smaken får vara avgörande utan de fastslagna raskännetecknen. Det är där skon klämmer, men de flesta utställare göra anspråk på att få sin hund högt bedömd. Det är ju förstaeligt så länge det handlar om att tillfredställa den mänskliga ärelystnaden, då ju var och en anser sig ha den bästa hunden. Oförsvärlig blir emellertid en sådan fordran, om priset blott skall utnyttjas för reklam och »Geschäft». »Nej», säga dessa utvär i föraklader »det vare oss fjärran!» Men redan i nästa faktidskrift finner man en stor annons, att vederbörande hund under den och den domaren har erhållit högsta utmärkelse. Att sedan priserna på valpar och betäckning gå i höjden, ju högre bedömningen varit och ju större ansende domaren har, är ett faktum, som ej går att förneka.

Låt oss klarlägga vartill våra utställningar tjäna. Det kan ej uttryckas bättre än i »Schäferhund in Wort und Bild», där står det sammanfattat: *utställningar och tävlingar skola tjäna aveln*. Därmed säges alltså att dessa i första hand avse att blanda mängden av framförda djur utvalja de som i fråga om exteriör, anlag och arbete enligt den sakkunnige prisdomarens omdöme äro verkligt typiska. Dessutom skall fastställas standpunkten av och framstegen i avel och utbildning men också förekomsten av ev. allmänna fel. Likaså skola uppfödare och vänner till rasen få tillfälle att lära känna de uppväxande hundarna och jämföra dem med sina egna.

Dessa nu nämnda gamla goda principer, som obetingat borde vara varje medlems egendom, ha tydligen förlorat sin betydelse. Icke för att tjäna rasen, icke för att befördra aveln, icke för att fastställa exteriör och lynnesfel framföras hundar nu för tiden på utställningar. Öftare äro de personliga intressena starkare än plikt känslan gentemot rasen och förmågan att underordna sig rasens intressen. Nu för tiden måste nästan varje hund erövra pris, somhan ofta icke förtjänar, eller varje hund bliva korad, om också rasen skulle taga skada därav. Förr såg man med stolthet och beundran på en god hund men nu oftast endast med avund.

sjuka. Hur grov är inte mängden gållan i det egna ögat, samtidigt som man icke kan bortse från gradet i nästans!
Endast genom den yttersta stränghet mot rasen kunna vi åter få de breda lagren att med aktning se upp till schäferhunden. Först genom denna stränghet kunna vi få tillbaka den hund, på vars utpräglande anlag man vid dressyren endast behöver bygga vidare d. v. s. *den födde brukshunden*.

Dessa ord äro värda begrundande av alla medlemmar i Schäferhundklubben och synas i högsta grad äga sin tillämpning även på svenska förhållanden.

Red.

Ett spårhundsprov.

Med anledning av diskussionen angående den nya provningsordningens bestämmelser med hänsyn till momentet spårning, kan det måhända vara av intresse att se hur ett spårhundsprov utfördes i Tjeckoslovakien.

Hunden Golf von der Bielburg erhöi följande uppgift: Föraren, som är på patrullgång med sin hund, påträffar i en skog en mördad person. Bredvid den mördade ligger en nedblodad näsduk och marken omkring är upptrampad. Hunden erhöi vitt-ring och sattes på spåret. Detta var 1,000 steg långt, en timme gammalt och med tre inlagda vinklar, samt korsades av ett färskt spår. Det förde dels över äng, åker och genom skog samt vidare över en körväg, som dock denna dag endast obetydligt använts. Ett golf, som gick i linja, utarbetade spåret mycket långsamt och det tog honom 30 minuter att »klara» det hela. På ett ställe tycktes han hava tappat spåret. Han sökte lugnt och tåligt runt omkring, och domarna insågo varför: icke långt därifrån lågo gödselhögar, som upplöts av regnet, och som till följd därav luktade tämligen starkt. Denna lukt låg nu på spåret och försvårade i avsevärd grad hundens arbete. Efter ett, man kan säga utstuderat sökande, grad hundens arbete. Efter ett, man kan säga utstuderat sökande, fick Golf änyo fatt på spåret, vilket han sedan utarbetade fullt komligt rätt ända fram till föremålet. Under hela spårarbetet blåste stark sidvind, och dessutom föll ett hållande regn.

Ett sådant prov på spårarbete är givetvis av stort värde, men det torde vara omöjligt att inom ramen av vårt tävlingsprogram för skyddshundar kunna hinna med dylika spår, då det i allmänhet gäller att pröva 10—12 hundar på en dag. Frågan är då, om det icke vore lämpligt att inrätta en högre klass för de

hundar, som visat sig kvalificerade för ett sådant spårarbete, och som dessutom givetvis måste vara förstklassiga skyddshundar. Klassen borde kanske vara öppen endast för de hundar, som i tävlan uppnått poäng för uppflyttning till segrarklass, och det bör naturligtvis vara helt frivilligt, om man vill tävla med sin hund i denna nya klass. Å andra sidan vore det givetvis mycket hedersamt att hava besattit detta svåra prov.

Frågan förtjänar diskuteras och redaktionen är tacksam för nya synpunkter med hänsyn till denna som andra frågor i samband med prövningsordningen.

Styrelseberättelse och förvaltningsredogörelse för år 1928.

Styrelsen för Svenska Schäferhundklubben får härmed jämlikt föreskrifterna i stadgarna, § 5, avge följande styrelseberättelse och förvaltningsredogörelse för år 1928.

Styrelsen har under året varit konstituerad sålunda: Ordförande dir. E. Skaar, Sekreterare herr Arthur Bodin, Kassaförvaltare polisman C. A. Hedström, Klubbmästare herr A. Nord. Övriga ledamöter: fru Dagny Torén och professor Gerh. Forssell. Suppleanter: styckjunkare A. Hallin och polisman Carl Lövgren.

Den på ajournerat årsmöte den 19 mars tillsatta styrelsen har under året hållit sju protokollföreda sammanträden. Årsmöte har hållits den 31 januari samt ajournerat sådant den 19 mars och 15 maj. Vid nämnda tillfällen har huvudsakligen behandlats styrelseberättelsen för år 1927. Vid fortsatta årsmötet den 15 maj uppdrogs åt styrelsen att till kriminalpolisen anmäla före kassaförvaltaren i anledning av dennes bristande redovisning samt anmäla om utredning. Denna sak har varit föremål för behandling vid Stockholms Rådhusråd och kommer utslag att avkunnas under loppet av januari 1929. Dessutom har den 16 september hållits ett ordinarie sammanträde, vid vilket behandlades styrelsens förslag till nya stadgar. Detta förslag, vilket i huvudsak godkändes, insändes sedermera till Svenska Kennelklubben för stadfästelse. Sedan styrelsen för Svenska Kennelklubben i skrivelse den 19 december meddelat, att detsamma blivit av styrelsen stadfäst, äro stadgarna från och med sagda dag gällande och komma att tillställas medlemmarna samtidigt med nästkommande häfte av klubbens tidskrift.

Den 15 och 16 september hade av klubben anordnats utställning. Denna avhölls i Generalstabens ridhus i Stockholm och till

domare hade styrelsen kallat revisionschef Övvin Saxlund, Oslo. Ett antal av 55 hundar voro anmälda och samtliga underkastades bedömning. Segrare blevo: av hanhundarna Rodi von Osterweddingen, ägare poliskommissarie O. Amundsson och av tikarna Dou-Dou av Gläntan, ägare dir. E. Hedström. I öppen klass utdelades 7 första, 7 andra och 6 tredje pris. Antalet icke prisbelönade hundar utgjorde 10. Domaren uttryckte sin tillfredsställelse med de goda hundarna, vilka han ansåg stå i klass med de bästa. Dock framhöll han att det fanns ett stort antal mindervärdiga hundar, vilka under inga förhållanden borde användas för avel.

I samband med utställningen hölls även uttagning av avelsjud. Två hundar framfördes, av vilka en godkändes som avelshund för en tid av ett år.

Under tiden 30 mars—30 maj har varit anordnad en appell-utbildningskurs, vilken räknat 13 deltagare. Alla dessa slutförde kursen, och avslutades densamma med en tävling för deltagarna. En ny kurs, denna omfattande fullständig skyddshundutbildning, påbörjades den 19 september och beräknas vara avslutad omkring den 15 januari 1929. Ledare för båda kurserna har varit polisman C. Hedström.

Under året hava varit anordnade tre tävlingar för skyddshundar, nämligen den 17 maj och 9 september vid Skarpnäck samt den 18 november i Västerås. Tävlingen den 17 maj räknade 12 deltagare. Såsom domare vid densamma fungerade dir. G. Wahlstedt, red. O. Björklund och kirare herr A. Brandt. I tävlingen Segrare blev Tjappo, ägare och kirare herr A. Brandt. I tävlingen den 9 september deltog 16 hundar. Segrare blev Jim, ägare dir. E. Hedström, förare Herr Thuveesson. Genom denna seger erövrade Jim brukshundschampionat. Detta var första gången ett sådant erövrats vid klubbens tävlingar. Domare voro dir. S. Rosengren, polisman E. Stohm och dir. E. Skaar. Vid tävlingen i Västerås segrade Tjappo, ägare och förare herr A. Brandt. Domare voro red. O. Björklund, bankir. H. Långmark och dir. E. Skaar. Tävling med rapporthundar har varit utlyst, men då tillräckligt antal deltagare icke anmäldes, hava frågavarande tävlingar icke kunnat avhållas.

Av klubbens tidskrift har under året utgivits två nummer om 32 sidor vardera, varjämte förarbete verkställdes för ett nytt nummer avsett att utkomma i januari 1929. Styrelsen hade lätt uppgöra förteckning över samtliga schäferhundägare i Stockholm och tillställde var och en av dessa ett exemplar av tidskriften. Detta såsom propaganda för anslutning till klubben. Några nya medlemmar hava till följd därav anmält sitt intresse i klubben.

Klubbens medlemsantal under år 1928 kan tyvärr icke exakt angivas, beroende på att det icke lyckats styrelsen att erhålla

säkra uppgifter å huru många personer, som inbetalt årsavgift till före kassaförvaltaren, herr Wetterstrand. Efter den 19 mars hava 140 medlemmar erlagt årsavgift. Av dessa hava 58 st. icke förut tillhört klubben. Under året hava 3 ständiga medlemmar tillkommit och erlagt här för stadgade avgifter.

Sportstugan vid Skarpnäck har som alltid varit flitigt besökt av medlemmarna. Den har varit till särdeles stor nytta såväl för utbildningen av hundarna som för sammanhållningen inom klubben.

Klubbens ekonomiska ställning framgår av nedanstående förvaltningsredogörelse.

FÖRVALTNINGSREDOGÖRELSE.

Ingående balanskonto.

Debet: Kaspitalkonto	1:—
Kredit: Utestående fordringar konto	1:—

Vinst- och förlustkonto.

Debet.	
Bankkonto	375:75
Tävlingskonto	362:82
Utdelningskonto	1,042:25
Utbildningskursers konto	664:24
Tidskriftens konto	760:30
Sportstugans konto	33:14
Expensers konto	513:24
Utestående fordringar konto	22:50
Herr Wetterstrands konto (äldre skulder)	99:06
Summa kr.	3,873:30

Kredit.	
Bankkonto	341:—
Tävlingskonto	520:—
Utdelningskonto	966:70
Utbildningskursers konto	790:—
Tidskriftens konto	226:50
Expensers konto	16:05
Medlemsavgifters konto	967:50
Kassören tillgodo	45:55
Summa kr.	3,873:30

Utgående balanskonto.

Debet.	
Bankkonto	34:75
Utestående fordringar konto	23:60
Summa kr.	58:35
Kredit.	
Skuld till kassören	45:55
Kapitalbehållning	12:70
Summa kr.	58:25

Beträffande klubbens ekonomiska ställning, avseende tiden före styrelsens tillträde av sin befattning den 19 mars 1928, har nägot bokslut för denna icke kunnat avslutas, enär utslag i målet mot före kassören herr Wetterstrand ännu icke avkunnats.

Utöver vid föregående årsmöte den 15 maj 1928 kända skulder hava under året framkommit ytterligare fordringar på klubben å tillsammans 235:81 kr.

Å frågavarande äldre skulder hava under året verkställts avbetalningar å tillsammans 99:06 kr,

Styrelsen.

VACKRA SCHÄFERVALPAR

födda den 25 november 1928 efter Ch. Muck av Orléans, 433 Z u. Mona av Orléans, 366 B. B., till salu.

Målarvärdare CARL NYGREN
Källseik, Södertälje.

Uno Friberg's
Porträttateljé
och
Damfrisering

GOTGATAN 97, 1 tr.
Sö. 4932.

Brudar klådas och
fotograferas.

Några glimtar från arbetet inom Svenska Schäferhundklubbens Södertäljeavdelning.

(Från Södertäljeavdelningen ha vi motigt nedanstående skildring av förhållandena i den goda »kringsledaren». Artikeln visar, luru verkliga schäferentusiasternas arbetar och inflyss med nöje).

Under det gångna året har det arbetats med liv och lust inom Södertäljeavdelningen. Det har varit ett år, som verkligen, efter våra små resurser, lämnat ett glädjande och värdefullt resultat. Men så ha ej heller avdelningens medlemmar legat på latsidan, vare sig det gällt arbete eller ekonomiska uppoffringar. Så i. ex. har, för anskaffande av nödvändiga materialer m. m., en extra uttaxering av 15:- kronor pr medlem varit nödvändig. Men allt går lekande lätt, då det rätta intresset finnes, och då alla gå in för att till varje pris få sina hundar framåt.

Samtidigt ber jag få uttala avdelningens tack för det goda samarbete, som under året varit tillfinnandes med lanavdelningen och klubben. Detta jämte den ständiga kontakten med klubben har i hög grad ökat intresset.

Under året hava två utbildningskurser varit anordnade. I båda dessa ha deltagit så gott som samtliga avdelningens medlemmar. Kursledare har varit vår duktige klubbkamrat B. Torberg, vilken nedlagt ett synnerligen förtjänstfullt arbete på undervisningen. Vidare ha vi haft hjälp av herr E. A. Bergström samt herr Axel Helligren, den senare den verkliga figurantspecialisten. Vi tacka för det år som gått och hoppas få återkomma. Källsvik, Södertälje, den 19 december 1928.

Carl Nygren.

KENNELNOTISER.

Ulla, 379 BB, ägare fru Dorli Sandström, Ulriksdal, parades den 3 november med Leibt av Bali, ägare styckjunkare A. Hallin, Stockholm.

Mona av Orléans, 366 B.B., ägare målarmästare Carl Nygren, Södertälje, födde den 25 november 7 valpar efter Ch. Muck av Orléans, 433 Z, ägare kamrer Gösta Asp, Stockholm.

Godt von Jahnekes Hök, S. Z. 150896, ägare revisionschef Ö. Saxlund, Oslo, parades den 14 november med Leibt av Bali, ägare styckjunkare A. Hallin, Stockholm.

Champion Nyla, 959 X, ägare polisman Mårtensson, Västerås, parades den 23 november med Abbo (Hains) vom Marienehe, 381 X, ägare fru Irma Egnell, Stockholm.

Rejla, 38 B.B., ägare fotograf Uno Friberg, Stockholm, parades den 24 november med Rudi von Osterweddingen, 199 B.B., ägare poliskommissarie Oscar Amundsson, Stockholm.

Herr J. Helligren, Tagarp (Kennel av Tägabo) har från England importerat schäferhunden »Defender of Picardy», uppfödd av major J. Y. Baldwin, England. Hunden är född den 21 juni 1927 och fader till densamma är Champion »Chillason of Pearlydy», Englands f. n. högst premierade schäferhund. Även modern samt far- och morföräldrarna äro champions. Hunden har ännu ej varit utställd, men lär vara mycket lovande.

Polisman C. Hedström har inköpt en tikvalp c. Jaci (e. Abbo Hains) u. Hedens Bojan.

SVENSKA SCHÄFERHUNDKLUBBENS STYRELSE

består av följande personer: Ordförande: direktör E. Skaar, Johanneshuset, 28, tel. 17330. Sekreterare: herr Arthur Bodin, Östermalmsgatan 28, tel. 71261. Skattmästare: polisman C. A. Hedström, Lindögatan 48 E, 2 tr. tel. Ö. 1598. Klubbmästare: herr Axel Nord, Birgerjarngatan 127, tel. V. 13477, professor G. Forsell, Kungl. Veterinärhögskolan, tel. 86391, fru Dagmar Toren, Engleviksgatan 9, tel. 2099. Suppleanter: styckjunkare A. Hallin, Svea artilleriregemente, och polisman Carl Lövgren, Södertälje.

KLUBBENS ADRESS

är Östermalmsgatan 28, Stockholm.

SEKRETERERAREN

träffas pr tel. 71261 säkrast 5.30—6.30 e. m. och lämnar beredvilligt alla upplysningar i klubbangelägenheter. Även pr post.

POSTGIROKONTO.

För klubbens räkning har öppnats ett postgirokontonummer 3187. De medlemmar, som önska inbetala års- eller andra avgifter, kunna lämpligen använda sig av postgirokontot.

ADRESSFÖRÄNDRINGAR.

Medlemmarnas erinras om vikten av att omgående insända uppgift om adress- och titelförändringar.

MEDLEMSAVGIFT OCH INTRÄDE.

Årsavgiften är kr. 5:—, Annålan om inträde kan göras under klubbens adress eller genom någon klubbmedlem.

FÖRSÄKRINGSBOLAGET

meddelar
OLYCKSFALL-
SJUK-ANSVAR-
AUTOMOBIL-
INBROTTS-
m. fl. slag av försäkringar.
Driftiga ombud antagas.

HOLMIA

HUVUDKONTO:
Stockholm, Sveavägen 51.
TEL. 17327, 2442.

Förstorningar = Framkallning = Kopiering

utföras omsorgsfullt.

Även fotografering för industri och hem utföres.
Inramningar och stor sortering av fotografiamat.

A. NORMANS Fotografi- och Inramningsaffär
SMALANDSGATAN 8

Restaurant Tre Remmare

(inill Nordiska Kompaniet)

REKOMMENDERAS

Pröva vår Lunch à Kr. 1:50, 1:75 o. 2:—, vår Diné från Kr. 2:—.
Lättsoupé à Kr. 1:50.

N. 6737

Festväning och Klubbrum

N. 1124

I. SUNDSTRÖM

JUVELERARE

grundad 1874

20 HUMLEGÅRDSGATAN 20
SPORTPRISER

A. HELLGREN

Elektrisk Armatur och
Glödlampor

Tel. S6. 12792

SKANEGATAN 87

RESTAURANT

Bacchi Wapen

61 JÄRNTORSGGATAN 61
STOCKHOLM

God mat. Billiga priser.

Restauranten är en av Stockholms äldsta och den enda, som bibehållit sitt ursprungliga utseende.

Stamlocus för hundämnar.

Vid behov av **Hundartiklar** vänd Eder benäget till

BASTMANS

Största specialaffär i landet

A. B. GEORG A. BASTMAN

H. M. Köpmans Hjulverator

Nybgogatan 1, STOCKHOLM

Rekv. katalog, upptager även hundartiklar. Sändes fritt.